

יום ב', א' (ב' דר'ח) אלול

אהה"צ החקיקים כינוס של ילדי מנהות הקין. הרב נכנס לתפילה מנהה. לאחר התפילה אמרו הילדים את י"ב הפסוקים, מרקי' המנהות שהוא לאומיים וכיסוים הורה המנהה לכבד את הילדים המצטיינים בתשואות. גם הרב מחה כפיהם בקצב מהיר ביותר. לאחר מכן תקעו בשופר ומיד עם תחילת התקיעה נהיו פni הרב רציניות. המנהה חcin את הילדים לשמעת וברוי הרב ורבבי אמר שיחת בת שלשה חלקים.

בקטע הראשון אמר הרב כי כשיוחזו הילדים מתוקפת השאות במנהות הקין לבטח יתנווה בהתאם למה שלמדו במתנות ישפיו גם על סביבתם. הרב הסביר שי"ב הפסוקים שניתנו הילדים מהווים "דבר הלכה" המונע את הפרור בינויהם ולפיכך, גם בהמצאים במחיהם הם קשורים לחבריהם וכו'.

בקטע השני ביאר הרב, כי ר"ח מלמד כי למורים שקבטים וכו', בכל זאת הולכים וגדרים מיום ליום ומAIRים יותר ויותר, בודגמת הלבנה. כן הסביר הרב את ההוראה מס' „שופטים ושותרים תחן לך בכל שעריך“ – אשר יש להעמיד השגחה על ה„שעריך“: הפה, האחננים, העניים וכו', ולהבטיח שלא יכנסו דרכם דברים בלתי-רצויים.

בקטע השלישי אמר הרב, שלמרות שבימים אלה נמצאים בקרבת המלון, ככל זאת יש להיות שמחים, ולכן לשיר שנייה את הפסוקים „עוזו עצה“ ו„אך צדיקים“ – שלוש פעמים. הילדים שררו והרב מחה כפיהם ולאחר מכן הורה שהילדים גם יאמרו בקהל: „לשנה טובה תחhab ותחתטם“. בסיום הכינוס חילק הרב למדריכים ולמדריכות מטבחות לצדקה ולסגולות עכור הילדים.

יום ח', ד' אלול

נסע ל„אותלי“.

ש"ק ו' אלול, פ' שופטים

1:30 – התוועדות.

בשיעור הראשונה דיבר הרב בעניין עבדת התשובה של חודש אלול וקיים זאת עם פ' השבע – אשר יש לעסוק בשני קו'י העבותה: „שופטים“ – עשה טוב, ו„שותרים“ – סור מרע. בשיעורה השני דיבר הרב על עניין החינוך, קשרו לפתחם שנה הלימודים. הרב הצעיר להתחילה את הלימודים מתוך טסיבה שמחה, שבה יסבירו לילדים את גחל זכותם בכך שהם לומדים את חורת הקב"ה וכו', ודבר זה יביא לשנת לימודים טובה ושמחת.

אלול ח' תשמ"א

לתפילה ערבית הופיע הילד עם סמל של "צבאות השם" על המקום שבו היה הסמל המקורי. (למהר את אמר לו הרבי: אני רואה שתקנתה זאת).

ש'ק, י"ג אלול, פ' תעא

1:30 – התוועדות.

הרבי פחת את התהוועדות באומרו, שכאשר אומרים י"ג אלול – נזכרים מיד ב„שם תהמך רעים האהובים“ – בנישואיו כ”ק אדמור רריי“. בהמשך השיחה הסביר הרבי שבענינו התורה אין ההגבלה של ריחוק זמן ומקום מפריעות וכן יש למדור הוראה מעין הנישואן. ההוראה: עניין הנישואין הוא גיליון כת האין-סוף, שוויה המזהה של „פרו ורבו ומילאו את הארץ“. הן בנסיבות גישתו ממהריהם ל凱נות לילדיים לא יתכן שהם יעשו פעולה שתזקיק להם, וכך עלייתם לרשום אותם לבתי"ס על טוהר הקדש.

בשיחה השני הסביר הרבי, כי העניין של „כל המלמד את בן חבירו תורה, מעלה עלייו המכוב כאילו ילדו“ (שזה עניין „פרו ורבו“ ברוחניות, כנ"ל) צריך להיות מוכן גם להודי פשוט. ההסבר הוא: רואים במתוחש, גם אצל אומות העולם, שכאשר מאמציםilder מתחפה בלב המאמצים אהבה לילד בוגמת אהבת הורים לבנייהם, וזהו „כל המלמד את בן חבירו תורה“, „אימוץ ברוחניות“ – „עליה הכתוב כאילו ילדו“. בהמשך השיחה קישר זאת לפרש השבוע ולכך שהשנה היא sama „הקהל“.

מאמר (כעין שיחה) ד"ה „שם תהמך רעים האהובים“ (מאמר יחיד של הרבי על ד"ה זה).

ביאורים על פירושי, על העזרות לזהר ועל פ"א ופ"ב של פרקי-אבות. הרבי גם החלים ביאור בעניין פירושי מהשבת שעברה בדבר „עגלה ערופה“, בסיום השיחה והתייחס הרבי למכת הגיבוט שפקודה לאחרונה את השכונה ואמר, ש„okane העיר“ צרכיהם לטפל בזיה ואנו יפסקו הגיבוט. הרבי העיר בחיקון, שאין הכוונה ש„okane העיר“ יקחו רובה בידם, שכן כשייה צורך לירוחם עלולים לירוחם לכינון אחר זו תהיי בדיחה עבורה הגב... .

בסיום התהוועדות דיבר הרבי בעניין „כולל חב"ד“ והורה להזכיר על המסיבה שתיזערך לטובת המוסד. לאחר ההכרזה נתן עברו המיסבה יין ו„מוונות“. לאחר מכן פנה הרבי לילדיים ואמר, שבודאי לא ישכח לשיר „ווי וואנט טשיה נאו“ ובעת השירה מחה כפifs במרקן. הוכיר על הברכה האחרונה ונפה לתפילה מנהה. התהוועדות נסתיימה ב-4:45.

יום ב, ט' אלול

נסע לאוהל.

יום ג, ט"ז אלול

הגעה הקבוצה והראשונה של האורחים מהה'ק לחודש חשו'י ובראשם הפרטיזן ר' זושא וילימובסקי והצלם לוי"ץ פרידמן ...

יום שנת "הקהל" בבית-חינוי

גם השיחה השלישית הוקדשה לנושא החינוך. הרבי הסביר, שהמדובר „תורתו אומנתו“ בדורנו קיים במילויו אצל התלמידים. על כן יש לדאוג לילדי ישראל לימדו רק תורה ולא עניינים אחרים. ובפרט בשנותיהם הראשונות. הרבי אמר, כי רואים בפועל שגם אם בוגר לעצם אין ההורמים יכולות להתגבר על צרר, הרדי בוגר לילדיים לא יתכן שהם יעשו פעולה שתזקיק להם, וכך עלייתם לרשום אותם לבתי"ס על טוהר הקדש.

מאמר (כעין שיחה) ד"ה „שופטים ושותרים חנן לך וגור“. ביאורים בפירושי, בהערות לזהר וכמשנה בפ"א. לאחר השאלה על עניינים אלה חזר הרבי לנושא החינוך ודיבר על כך שההורמים צריכים לזכור כי צרכיהם הרוחניים של הילדים אינם פחות חשובים מצריכיהם הגשמיים. כשקר בנסיבות ממהריהם ל凱נות לילדי מעיל פראה – ומדוע לא דואגים להעניק לילד,

„פראה“ בנגד הקור הרוחני הגדול השורר כיום בחוץ? הרבי סיפר כי דיבר פעם עם יהודי בעניין חופשיות שליליות מסוימות שיש למונע אותן. אלה התיחסו לכך בזולו בamodelו שהסתטיטיקה מוכיחה כי הדבר פוגע רק באחיוו קבן של הילדים. שאל אותו הרבי, מדוע DAG שילדו יקבל וזרוקות חיסון בנגד מחלות שחיכו, ביחaud במדינות אלה, מוגча ביבותו והרי הרגאה לשלוום הרוחני של הילדים צריכה להיות יתרה שאלו

בסיום השיחה דיבר הרבי על כך שאין די בפואר וודדר חיצוני, אלא העיקר הוא החינוך הכספי והחינוך של טוהר הקדש. הרבי התבטה שוגר צירק לשוחות ביום יי"ד – ביום התורה) ומוכן מאליו שכasher כולהים דג באקווריון, גם אם מצפים אותו בכיסף ווהב וכור – אבל לאו דו, גם אם קוראים לו „דג דגב!...“. ורק יש לשים את הדגש על החינוך התורני.

בסיום התהוועדות פנה הרבי לילדים והתחיל לשיר „ווי וואנט משיח נאו“, ולאחר מכן הזכיר על הברכה האחרונה. התהוועדות נסתיימה ב-4:5.

יום ב, ח' אלול

סביר „770“ התרכזו קהן גדול של שותרים (כדי להשיגו על תלוכת הגויים) וכשהגיע הרבי הצדיע להם בשתי דיניו.

๔๖

המודיך סיפר כי הרבי אמר לו, שאמש, לאחר החופה של אחד התי, הסיט את הוילון בחרדי וראה שרבים מהה' נשארו לעמוד בחוץ – והרבי תמה: הרי דבר נשบท בעניין „תורתו אומנתו“?

יום ג, ט' אלול

ב„קדיש“ הארכן שבסיום תפילה מנהה הבית הרבי זמן מה על אחד הילדים שעדם קרוב. לאחר התפילה פנה הרבי לסבו ואמר, שעל חולצחו יש סמל שנראה מרחוק כמו „שתי וערב“ ויש לתקן זאת. לאחר מכן הוסיף, שאצל ילדים יש להקפיד במילוי.

אלול ח' תשס"א

הרבי הזכיר על המגבית והורה לחלק את הפתקים והמעפטות, אולם ראה שלא הוכנו מראש והורה לשידר בימיים ניגון הכהנה", ניגון אדרה", ניגון שורצאי", ניגון שמחה של אביו נ"ע ולאחר מכן החל לשידר "ויעט ניעט ניעקאווא".

בסיום התהווועדות הזכיר על הברכה האחורונה ובצתתו החילה לשידר "כיב שמחה חצאו". התהווועדות נסתיימה ב-11:40. (היתה זו התהווועדות שמחה במיוחד. הרבי הורה לאנשים רבים לומר "לחיים", חייך הרבה וכו').

ש'ק, כ' אלול, פ' תבואה

1:30 – התהווועדות.

בשיתה הראשונה בירא הרבי את עניין השבת לעומת ימי החול, שבשבת העבודה היא באופן של "לא ראה عمل", הרבי קישר אותה עם פ' תבואה ועם שנת הקROL.

בשיתה השני הסביר הרבי איך יתכן לומר שבשבת אין "عمل", והרי "אדם לעמל יולד", שהענין הוא. שיש "عمل" שאין להסביר כعمل וחאת כאשר הדבר נעשה עם תענווג. הרבי דיבר גם על כך שבשבת זו מתקנת את החדש כסלו (עפ"י החשבון של "יום לחודש" מה"י אלול). בשיתה השלישי דיבר על לימוד תורה החסידות באופן של "הקהל" – עם נשים וכו'.

מאמר (כעין שיחה) ד"ה "חומר הזה ה' אלוקין מצורך גו'".
ביאורים בפירוש", בהערות לווהר, בענים של פ"ג ופ"ד בפרק"אבות וכן הוסיף הרבי בירא בפירוש"י בענין "עגלת ערופה". בסיום התהווועדות דיבר על המאמר "... מודיעתו ושלא מודיעתו" והרב אמר, שהואיל והקב"ה פסק בחורתו ש"הבטיחה תורה שסוף ישראלי לעשות חשובה בסוף גלותן" – הרוי חיב הקב"ה לקאים פס"ד זה, וביחד שכבר "כלו כל הקיצין" ואלה שעדיין לא שבו בחשובה אין זה באשמהם מפני שהם בוגר "חינוך שנשכח"! אמונם כל העניין של "יצרו תקפו" ועוד כדי שייהי הנחתירות מעבודת התשובה – אך גם לזה יש מידה! (וופיל איז זער שיעורו?).

בסיום התהווועדות ייבר הרבי על המוסר "חדורי תורה-אור" שבאה"ק ונתקן את היין וה"מנונת" עברו המוסר. לאחר מכן הזכיר על הברכה האחורונה. התהווועדות נסתיימה ב-4:45.

ט'ו

ב-1:00 אחר חצות הלילה נכנס הרבי לאמריota. בכניסתו שר הקמל וركד, בהתאם לדברים בת"י אלול בענין ה"התנדנות".

יום ג', פ"ג אלול

הרבי אמר "קדיש" ונסע לאוהל.

יום שנת "הקהל" בבית-חינו

כשהגיע הרבי ל-11:00 פנה ללו"ץ פרידמן (שמעד בפתח) והרים דיו בסימן שאלה כושא: היכן המצלמה? ... ר' זושא החיל ניגון והרב הינפ' ידו ועוד את השירה. המחליה האוריה של החודש השביעי ...

יום ה, ח"י אלול

הרבי נסע לאוהל" וכשהור התפללו מנוח ולאחר מכן למכירו כי ב-30:9 תחקים "התהווועדות קקרה".

בחילוף ה-סדר, בשעה 8:00, נכנס לביתם ד' הרב דוד שי' רסקין והודיע, כי הרבי הורה לנצל "סדר" זה ללימוד בשקידה, באופן שהוא ישפיע על כל השנה. הרבי הוסיף ואמר, שהוא יכנס לחפילת ערבית חמש דקות מאוחר יותר (ב-20:9) כדי שיטו בלמידה.

ט'ו

הרבי פתח את התהווועדות בתרתו של הבعش"ט על הפסוק "ויהי כי תבוא אל הארץ" וביאר אותו.

בשיטה השני דיבר הרבי בענין יום הולדתם של הבعش"ט ואדרה"ז ובין הורבים אמר, שכש שaczל האבות היו ט"ו שנה שבהם היו שלושתם יחד בעזה"ז, כך גם ציוו אבות החסידות, הבعش"ט, המגיד ואדרה"ז, ט"ו שנה יחד. בסיום השיחה דיבר הרבי על המatz' באהא"ק, על האסון שכחורת הנפטר וכיו' ואמר שיש לעצור מיד את תהליך הנסינה ולאחר מכן לנצל את האירועים שיתורחשו כדי להחויר לזרי היהודים את השטחים שנחטו לגויים ב"מקה טעה". בשיטה השלישי בירא הרבי את ענינים של ג' האבות ואת ענין ט"ו השנה הניל', ובסיום השיחה דיבר בענין הצדקה, ואמר שישירו את הניגון "שלוש חנויות" (של הבعش"ט, המגיד ואדרה"ז) ולאחר מכן יזכיר בענין של "נהלה בלי מצרים" (ענין הצדקה).

לאחר הניגון דיבר הרבי בענין אספקת צרכי החג לזוקקים לכך, בהתאם למה שנאמר: "אכלו משמנים ושתו ממתוקים ושלחו מנות לאין נון לו". הרבי הדגיש שיש לעשות ואחר בפועל וכך לחזור ולהסביר באופן של "קמצן אל"ף – א" (וכאן אמר הרבי: א, א, א...). את מה שיש לעשות בפועל.

בஹמשך השיחה דיבר על ההכנה לאירועה ה"סליחות", והרב חור על סיפורו של בכ"ק אדמוני ר' הריני"ץ שבעם התהווועדו חסידים במצויא שבת "סליחות" (לאחר שביהם והשבת שמעו מאמר מהרב) ולאחר מכן הלו"ו לאירועה ה"סליחות" בשמה ובטוב לבב, באופן ש"התנדנו" בלבכם... כאן העיר הרב, כי בעצם אסור" לומר זאת בתהווועדות שנשמעת ב"שידור-ח'", שכן יבואו מכך בטענות, אך לא מיתוח של דבר והוא עניין מפורש בגמרא: "ובדוח רבן".
הורה לשידר "הופ קזאקס" ולאחר מכן החילה לשידר "ווי וואנט משיח נאו" ומאה כפיים במרקץ רב.

אלול ת'תשמ"א

דיבר הרבי על כך שכשנה זו יש שМОונה ימי „סליחות“, שבויום השמנינו אומרים „מן המיצר קראתך עני במרחוב יה“ ובקשר לה דיבר על „הצורות חסידים“ הכותבים רק כשייש צרות ולא כشنמצאים „במרחוב“. בהמשך לכך הסביר, שניתן להמיר את „המיצר“ בעכודה שהיא היפך הטבע, ואמר, שאם אך ייש ליהודי רמו שעליו לפעול בעוני מטויים – עליו לעשות זאת מבלי להתחשב בכך שזה היפך טבעו.

בסיום התהועדות התחילה הרבי לשיר „וְוי וָוָאנַט מָשִׁיחַ נָאָוּ“ והזכיר על הברכה الأخيرة. התהועדות נסתיימה ב-4:20.

יום א, כ"ח אלול

ב-3:09 בערב נכנס הרבי להתוועדות. הרבי הורה לשיר את הניגון שלפני מאמר ומאמר ד"ה „והיום תחילת מעשיך ונור“.

בשיחה הראשונה הסביר הרבי, שבעצם היי עליו לפתח את התהועדות ב הכנסת אורחים“ – אך עליה בודעינו שהיאל ויש לבבד אורחים בהגשה כיבוד, הרי הכלבוד הטוב ביותר עבר אורחים מהסוג הזה הוא אמרת מאמר חסידות, ובפרט שיש בויה גם „קבלה פפי השכינה“ – פנימיות התורה. בהמשך השיחה דיבר הרבי על עניינו של כי"ק אדרמור הצע"צ, בעל ים ההולדים.

בשיחה השני אמר הרבי, שלכלורה, אפשר לשאול מדוע על הרעיון הנ"ל דוקא בשנה זו וו והסבירו הוא בכך שנייה זו היא שנת „הקהל“, שוגם בغمגד „הקהל“ היו מכבדים את הציבור באמירת ד"ת. אלוט הסבר וזה איןנו שלם. שכן השנה „הקהל“ הייתה גם לפני 7 שנים. אלא בשנה זו מתווסף מה שהשחת שיטים זה מחוירך ממנה היא היום השלישי לביראת העולם, היום שהונכל בו כירוב – טוב לשפמים וטוב לבריות. בסיום השיחה עוזר הרבי על אספקת צרכי התג לזוקקים וכן על מבצעו נש"ק.

בשיחה השלישית ביאר הרבי את העניין של היום השמנינו (בקשר לשמנונהימי הסליחות). הרבי סיפר, שבאו אליו יהודים בטענה, שאיןנו מכין את גחל „הרעש“ שבויום השמנינו. הרבי חזר על כל אשר ענה לו והסביר במושגים פשוטים שהיום השמנינו פירשו ברכה לשמונה ימים, ברכה ליום שמנינו השונה גם באיכותו.

בהמשך השיחה עוזר הרבי על רישום הילדים להה"ח השני. לאחר מכן אמר, שבאו אליו בטענה, מודיע עוסקים רק עם ה.הבל שאן בו חטא? – שיכתבו ס"ה גם עבר אלה שמועל ברדמזהו! הרבי אמר ש„טענה“ זו דוקא נתקבלה אצלו בשמה וכטוב לבב. וכך הוא מדבר על כך היום כדי שתיתעשה התחלת עד בשנה „הקהל“, למורת שאן הומן גרם לדרב ארכיוות! התחליל לשיר „וְוי וָוָאנַט מָשִׁיחַ נָאָוּ“ ולאחר מכן דיבר בגודלה של מצוות הולמים. יום שהוכפל בו „כי טוב“. הרבי הסביר שדבר זה מדגיש את הצורך להוסיף באהבת ישראל, בפעולות ב„מציעים“ וכו'.

ביאורים בפירושי, בהערות לזהר וכפ"ה ופ"ז של פרקי-אבות. לאחר מכן ר"ה ימצאו ומן יצאת ולעסוק ב„מציעים“.

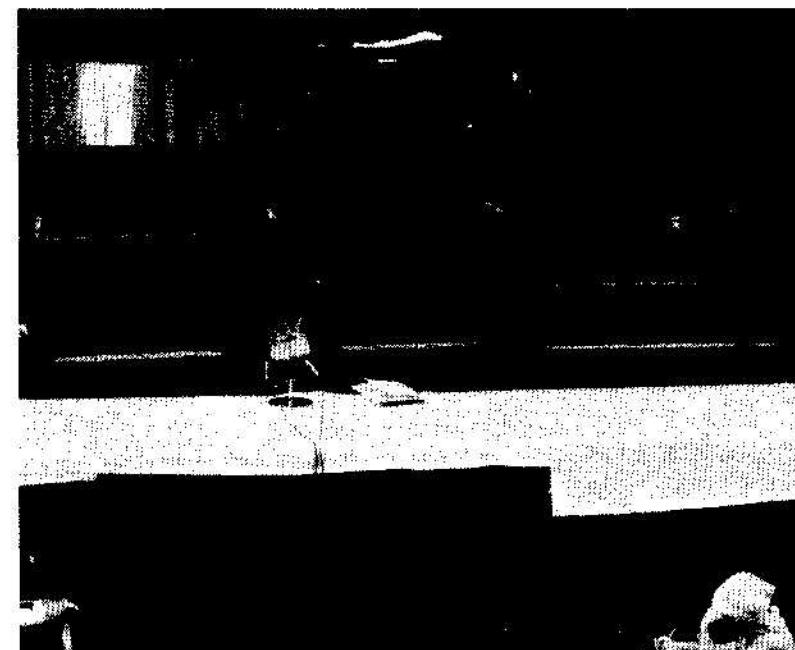
יום שנות „הקהל“ בבית-חינו

יום ד, כ"ז אלול

לאחר אמרת ה„סליחות“ הדיעו מהמצוירות כי ביום זה ולמחמת יקל הרבי „פ"נים“ לאחר תפילה ערבית וכן בימי ראשון ושני לאחר תפילה שתרית.

๙๘

כעבור אמר הרבי שיחה בת חצי שעה לנשי ובנות חב"ד.

יום ח, כ"ח אלול

הרבי אמר „קדיש“.

ש"ק, כ"ז אלול, פ' ניצבים

1:30 – התהועדות.

בשיחה הראשונה דיבר הרבי בעניין חורת הבעת"ט שאת חדש תשרי מברך הקב"ה ובכך וזה מברכים ישראל את כל חדש השנה, והסביר את והודיע שיש בתורה זו כאשר חורדים עלי".

בשיחה השני, דיבר הרבי על ההוראה מכ"ז אלול, היום השלישי לביראת העולם. יום שהוכפל בו „כי טוב“. הרבי הסביר שדבר זה מדגיש את הצורך להוסיף באהבת ישראל, בפעולות ב„מציעים“ וכו'. ביאורים בפירושי, בהערות לזהר וכפ"ה ופ"ז של פרקי-אבות. לאחר מכן ר"ה ימצאו ומן יצאת ולעסוק ב„מציעים“.

יום שגט "הקהל" בבית-חינו

"ניגן הכהנה", ניגן אדה"ז, "ג'ע זשורציז", ולאחר מכן פתח הרבי לפטע בשיחה בשפה הרוסית. הרבי אישר בשיחה זו שנה טובה ומחינה לכולם, שנה גאולה וכו', ועל השאלה, כיצד יתכן דבר כזה שהוא כה רחוק – הנה דעת השיר ברוסית האומר ש . . . (הרבי התחל לשיר) "ג'עט ניעט ויעקאווא!" הרבי הזכיר על הברכה האחרונה ולפניהם צאטו התחל לשיר כי בשם זה תצאו".

๖๘

נוסף המברך שהואיל כי אדמו"ר שליט"א לשלווח לקראת ר"ה שם"ב:
„לשנה טובת כתבו ותחתמו“.

רולספלט